

Τα μαθηματικά της προσδοκώμενης προόδου

ΒΑΘΜΟΙ

ΝΙΚΕΣ

ΗΤΤΕΣ

ΓΚΟΛ ΥΠΕΡ

ΓΚΟΛ ΚΑΤΑ

ΟΜΟΝΟΙΑ (Μ.Ο) ■ ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ ΧΡΟΝΙΑΣ (Μ.Ο) ■

ΟΜΟΝΟΙΑ///
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ

ΠΕΡΑΝ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ, ΟΙ «ΠΡΑΣΙΝΟΙ» ΕΧΟΥΝ ΝΑ ΚΑΛΥΨΟΥΝ ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΚΟΡΥΦΗΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 08-16

Με την επένδυση του Πάμπου Χριστοδούλου και την υπόθεση ενίσχυση σε πλήρη εξέλιξη, ο πίκης των προσδοκιών στην Ομόνοια ανεβαίνει έπειτα από αρκετά χρόνια. Γίνεται λόγος για πρωταγωνιστική πορεία, κάπου στην εξίσωση μπαίνει και η λέξη τίτλος. Με δύο λόγια, άπαντες αναμένουν μία διαφορετική, αναβαθμισμένη ομάδα. Αυτήν τη στιγμή, δεν μπορεί να γίνει εκτίμηση της δυναμικότητας της ομάδας. Υπολείπονται μέχρι και μια ή δυο μεταγραφές, δεν έχουμε εικόνα για τα νέα αποκτήματα, ούτε και για την αγωνιστική φιλοσοφία, όσο και αν εκκάζει κάποιος, λόγω της καριέρας του Πάμπου Χριστοδούλου. Η Ομόνοια, για να επανέλθει σε πρωταγωνιστικό στάδιο, πρέπει πρώτα, λοιπόν, να δημιουργήσει πολύ δυνατό σύνολο, που θα φέρει αποτελέσματα. Αυτό είναι το «ψιτό». Και αν η πρόοδος εντός γηπέδου θα φανεί στην πορεία, για τη πρόοδο στους αριθμούς η εικόνα είναι ξεκά-

θαρη. Οι αριθμοί δεν λένε πάντα την αλήθεια, αλλά... συνήθως τη λένε. Και οι στατιστικά πλευρά, οι μέσοι όροι, είναι αυτοί που δείχνουν την κατεύθυνση. Πρώτα, λοιπόν, η Ομόνοια πρέπει να ανεβάσει τους βαθμούς στον έλεγχο προόδου της. Πόσο; Από πολύ, μέχρι πάρα πολύ, κοιτώντας την παρουσία της την τελευταία δεκαετία και συγκρίνοντάς την με τις κορυφαίες επιδόσεις της χρονιάς. Σαφώς και οι «πράσινοι» μέσοι όροι έχουν πέσει δραστικά τα 4 τελευταία χρόνια, αλλά ήταν υψηλοί για μία πενταετία πριν. Όπως πρέπει να κάνουν διαφορά, που πιθανότατα θα έχει και επίπτωση στις αποδόσεις των άλλων ομάδων.

Νίκες-ήττες

Από καταβολής πλέι-οφ, σε 10 σεζόν, μόλις δύο φορές η Ομόνοια κατέγραψε τις περισσότερες νίκες. Το 2009-10 και το 2011-12, τη 2η σε ισοβαθμία με άλλη ομάδα. Στις δέκα χρονιές, η Ομόνοια πανηγύρισε 189 νίκες, δηλαδή σε μέσον όρο, σε σύνολο 332 αγώνων (κάποιες σεζόν είχαν 32 αγώνες και κάποιες 36), κερδίζει το 56% των αγώνων κάθε

χρονιά. Τη στιγμή που ο μέσος όρος των ομάδων με τις περισσότερες νίκες στις δέκα χρονιές είναι 68.6%. Η φαλίδα είναι μεγάλη. Στις ήττες τώρα. Πάλι μόνο δύο φορές η Ομόνοια δέχτηκε τις λιγότερες, το 2010 και το 2011. Από το 2008, έχασε 74 φορές, ποσοστό της τάξης του 22.2%, την ώρα που οι κορυφαίες ομάδες στην κατηγορία κατέγραψαν σε αυτό το διάστημα 34 και ποσοστό μόλις πάνω από το 10% (3,2 ήττες ανά χρονιά). Πάντως, να σημειώσουμε ότι την τελευταία πενταετία, καμία ομάδα δεν κατέγραψε κάτω από 4 ήττες.

Επίθεση

Σε αυτή την κατηγορία, η Ομόνοια δεν έχει ιδιαίτερο θέμα. Είναι γενικά ομάδα που σκοράρει και μόνο σε δύο χρονιές είχε πενιχρή απόδοση (2008, 2011). Σε τέσσερις μάλιστα χρονιές (2009, 2010, 2012, 2013) κατέγραψε την καλύτερη επίθεση. Συνολικά σκόραρε 588 φορές, κοντά 60 γκολ ανά χρονιά και σε μέσον όρο 1,77 ανά αγώνα. Το αντίστοιχο ποσοστό των κορυφαίων επιθέσεων είναι ακριβώς στα δύο γκολ σε κάθε παιχνίδι (υπάρχει, βέβαια, η επίδοση μαρούθ

του ΑΠΟΕΛ με 91 γκολ), που κάνει κάποια σεβαστή διαφορά. Με δύο λόγια, η Ομόνοια, αν κυμανθεί στα γνωστά της επιθετικά επίπεδα, θα είναι μία χαρά.

Άμυνα

Εδώ, κτυπάει καμπανάκι. Ακόμη και αν λάβουμε υπόψη δύο πράγματα που πολύ δύσκολα θα επαναληφθούν, την εξωπραγματική επίδοση της ΑΕΛ (10 γκολ κατά το 2012), αλλά και την απίστευτη (με αρνητική έννοια) της Ομόνοιας (57 γκολ κατά), οι αριθμοί θέλουν τεράστια διόρθωση. Και, όντως, ίσως να είναι το κλειδί της υπόθεσης. Μία μόνο χρονιά είχε την καλύτερη άμυνα, το 2011. Στα 309 γκολ παθητικό σταμάτησε το κοντέρ της Ομόνοιας σε δέκα χρόνια. Ίσα που πέφτει κάτω από το ένα γκολ κατά ανά αγώνα (ποσοστό 0,93). Στα 208 ο συνολικός αριθμός των ομάδων με τις καλύτερες άμυνες από το 2008, δηλαδή στο 0,62 γκολ ανά αγώνα. Αν η Ομόνοια δεν κατέβει στα επίπεδα του 0,7, δύσκολα θα ανταποκριθεί.

Βαθμοί

Εδώ είναι το ζουμί. Νίκες, ήττες, γκολ

υπέρ-κάτα και φυσικά οι ισοπαλίες (στατιστικά μπορεί να παραπλανήσουν), φέρνουν τον απολογισμό. Στους 63,7 είναι ο μέσος όρος της Ομόνοιας ανά χρονιά, στους 58,3 στις χρονιές με 36 αγώνες. Τα αντίστοιχα ποσοστά για τις πρωταθλήτριες: Είναι 74,9 και 81,3 αντίστοιχα. Για να είναι, λοιπόν, σε επαφή με την κορυφή, η Ομόνοια θα πρέπει να αυξήσει κατακόρυφα την επίδοσή της. Αν και είναι οχετικό, το πόσο θα είναι καθοριστικό, αφού οι κακές της επιδόσεις σε ντέρμπι, όπως και της Ανόρθωσης τα τελευταία χρόνια, αυξάνουν τη συγκομιδή των άλλων ομάδων.

Θέση

Μπορεί να βγει και εδώ ένας μέσος όρος. Πέροι έπιασε τον πάτο της 5η φορά στη δεκαετία. Τερμάτισε μία φορά 1η, δύο στη 2η θέση, τρεις στην 3η και ισάριθμες στην 4η. Από το 2008, λοιπόν, πατά στο 3ο σκαλοπάτι κατά μέσον όρο, γέρνοντας προ τα... πίσω. Φυσικά, πρέπει να έχουμε υπόψη πως την τελευταία τετραετία δεν τερμάτισε πάνω από την 4η θέση, ενώ ήταν για τελευταία φορά στη 2η το 2012.

Φάκελος «10άρι»

ΑΠΟΛΛΩΝ /// ΚΩΣΤΗΣ ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ

Ο ΣΠΟΛΙΑΡΙΤΣ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ ΣΤΗ ΛΙΣΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΚΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΕΛΑΒΑΝ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΑ. ΜΕΡΙΕΜ ΚΑΙ ΝΤΑ ΣΙΛΒΑ ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΝ

Το δέκα το καλό. Μια πολύ γνωστή ποδοσφαιρική έκφραση, που συνήθως βρίσκει εφαρμογή στον παίκτη που αναλαμβάνει να οργανώνει το παιχνίδι μιας ομάδας. Στον Απόλλωνα, όταν αναφέρεται κάποιος σε δεκάρι, το μυαλό πάει αυτόματα στον Μιλένγκο Σπόλιαριτς. Ο κυπριοποιημένος Σέρβος αποτέλεσε για περισσότερα από δέκα χρόνια τον οργανωτή του Απόλλωνα και άφησε ανεξίτηλο το στίγμα του στη λεμεσιανή ομάδα. Μετά τον Μιλένγκο πέρασαν αρκετά δεκάρια από τον Απόλλωνα, όμως μόνον ο Μεριέμ και ο Άλεξ Ντα Σίλβα κατάφεραν την τελευταία διετία να αφήσει έντονα χαραγμένο το στίγμα τους.

Μπαρζόφ ο 1ος

Το πρώτο μεγάλο ξένο δεκάρι που φόρεσε τη φανέλα του Απόλλωνα ήταν αναμφίβολα ο Τεοντόρ Μπαρζόφ. Ο Βούλγαρος «αριτίσας», με τη μεγάλη καριέρα στην πατριδα του και στην Ελλάδα, έφθασε στη Λεμεσό το καλοκαίρι του 1986. Έμεινε στην ομάδα μόλις μία χρονιά, αλλά άφησε το στίγμα του με 9 τέρματα και ως περίφημες εκτελέσεις φάουλ.

Επόμενος επιθετικός μέσος (και όχι κλασικό δεκάρι) ήταν ο Πολωνός Ευγένιος Πιακ, ο οποίος ήρθε στην

ομάδα το 1989. Περισσότερο ακραίος επιθετικός, όμως συχνά έπαιζε και πίσω από τον επιθετικό. Έμεινε στον Απόλλωνα τρία χρόνια και ήταν καθοριστική η συμβολή του στην κατάκτηση του πρώτου κυανόλευκου πρωταθλήματος την περίοδο 1990-91 πετυχαίνοντας 11 τέρματα. Επίσης, χάρισε το κύπελλο στη λεμεσιανή ομάδα το 1992, αφού με δικό του γκολ ο Απόλλωνας κέρδισε με 1-0 την Ομόνοια στον τελικό.

Η άφιξη του «μάστρου»

Η αποχώρηση του Πολωνού το καλοκαίρι του 1992 συνέπεσε με την άφιξη στη Λεμεσό από την ΟΦΚ Μπέογκραντ του Μιλένγκο Σπόλιαριτς. Κακά τα ψέματα, ο «Μίλε», αν δεν ξεποτίσει ο εμφύλιος στη Γιουγκοσλαβία, μόνο για διακοπές θα περνούσε από τα μέρη μας. Ο «μάγος» έκανε πράγματα και θαύματα με τη φανέλα του Απόλλωνα και μέχρι το καλοκαίρι του 2003 ήταν συνώνυμος με το δέκα στη λεμεσιανή ομάδα. Διακόσιες πενήντα συμμετοχές και 78 γκολ κατέγραψε ο κορυφαίος ξένος ποδοσφαιριστής στην ιστορία του Απόλλωνα. Το μαγικό δεξί του πόδι ακόμα μνημονεύεται από τους φίλους των κυανόλευκων. Με τον Μιλένγκο, η λεμεσιανή ομάδα κατέκτησε ένα πρωτάθλημα (1994) και ένα κύπελλο (2001).

Ακολούθησε ο Πολωνός Παβέλ Σιμίκ, με ελάχιστη

προσφορά (22 συμμετοχές - 2 τέρματα), ο Ρουμάνος Ιονούτ Λούτσου (5 συμμετοχές - 1 γκολ), ο επίσης Ρουμάνος Καταλίν Λίτσα (5 συμμετοχές) και ο Μλάνιεν Ρουτόνια (10 συμμετοχές - 1 γκολ), διεθνής με τη Σλοβενία. Όλοι αυτοί σε διάστημα δύο χρόνων.

Το καλοκαίρι του 2005 αποκτήθηκαν ο νεαρός Πορτογάλος Έλιο Πίντο από τη Σεβίλη και ο Άγγλος βετεράνος Γκεγκ Χίκεν. Οι δύο τους μοιράστηκαν με μεγάλη επικυρία τη θέση του κεντρικού στην ομάδα και ο Απόλλωνας κατέκτησε το τρίτο πρωτάθλημα στην ιστορία του. Ο Έλιο είχε 25 συμμετοχές και 2 γκολ, ενώ ο Άγγλος 12 συμμετοχές.

Και οι δύο αποχώρησαν το επόμενο καλοκαίρι (ο Άγγλος σταμάτησε το ποδόσφαιρο, ενώ ο Πορτογάλος κατέληξε στον ΑΠΟΕΛ). Χούγκο Μασάδο και Μουχαμάρ Χαουάρ ήρθαν στον Απόλλωνα το καλοκαίρι του 2006, με τον Ιρακινό να μετρά 16 συμμετοχές και 5 γκολ και τον Πορτογάλο δέκα συμμετοχές. Η αλήθεια είναι πως ο Χαουάρ ήταν περισσότερο πλάγιος επιθετικός από δεκάρι, και αυτό φάνηκε στην πορεία.

Το 2007 έφθασε στη Λεμεσό ο Μαριάνο Τορέσι. Αργεντινός πάνω στον οποίο σπριχθηκαν πολλές ελπίδες, όμως δεν έκανε αισθητή την παρουσία του. Μέτρησε 29 συμμετοχές, ενώ σημείωσε και δύο τέρματα. Μαζί του ήρθε στον Απόλλωνα ο Γκασιόν

Σαγκόι, ο άνθρωπος που... πήρε στίπη του τη φανέλα με το δέκα, αλλά στην καρδιά των Απολλωνιστών το «αλάν» ήταν επιθετικός (45 τέρματα σε 77 εμφανίσεις). Τον Ιανουάριο του 2009 ο Απόλλωνας απέκτησε τον Βούλγαρο Κρίστο Γκόβφ, ο οποίος, αν και έδειξε καλά στοιχεία, δεν έμεινε στην ομάδα.

Ακολούθησαν οι Κλώντιο Νιούρο, Βαλεντίνο Λάι, Στεφάν Νορό, Γιώργος Θεοδωρίδης, χωρίς να αποτελέσουν σημείο αναφοράς. Ο Μπιταγκούρα είχε μία εξαιρετική χρονιά, αλλά δεκάρι δεν τον λες.

Καμέλ και Άλεξ

Μέχρι που έφθασε στην Κύπρο ο Καμέλ Μέριεμ το καλοκαίρι του 2013. Ο Γάλλος άσος με την τεράστια καριέρα έπαιξε δύο χρόνια στην ομάδα και ήταν απλά εξαιρετικός. Η απόφαση του να σταματήσει το ποδόσφαιρο το καλοκαίρι του 2015 στενοχώρησε τους φίλους του Απόλλωνα.

Αντικαταστάτης του Γάλλου ήταν ο Βραζιλιάνος Άλεξ Ντα Σίλβα. Ο «El mago» μπήκε φέτος στον τρίτο χρόνο με τον Απόλλωνα και αποτελεί σημείο αναφοράς, επίσης, όπως ο Μίλε ή ο Μέριεμ. Αυτή η τριάδα αποτελεί το δέκα το καλό του Απόλλωνα, από τον καιρό που μπήκαν οι ξένοι ποδοσφαιριστές στη ζωή του κυπριακού ποδοσφαίρου.

Να ξαναγίνει «Κυρία» με τα όλα της!

Σε σχέση με την αντίστοιχη προηγούμενη περίοδο, στην Ανόρθωση είναι γενικώς αποδεχτό ότι ο προγραμματισμός βρίσκεται σε αρκετά προχωρημένο στάδιο. Ουσιαστικά, οι «κυανόλευκοι» έχουν στελεχωθεί στις πλείστες γραμμές και απομένουν ελάχιστες κινήσεις για να ολοκληρωθεί το παζλ της νέας περιόδου. Μιας χρονιάς που οι στόχοι είναι σαφώς πιο υψηλοί. Πρωτίστως, τη νέα σεζόν, άπαντες στην «Κυρία» θέλουν η ομάδα να παρουσιάσει ανταγωνιστική, να μπορεί να κοιτάξει στα μάτια τους λεγόμενους «μεγάλους» και ουσιαστικά να εξασφαλίσει ευρωπαϊκό εισιτήριο έπειτα από τέσσερα χρόνια. Είναι ενδεικτικό ότι η τελευταία φορά που η Ανόρθωση αγωνίστηκε στην Ευρώπη ήταν το καλοκαίρι του 2013, όταν αποκλείστηκε στον 2ο προκριματικό γύρο του Γιουρόπα Λιγκ από την Γκέφλε Σουπιδιάς. Σε εκείνη τη σειρά, η Ανόρθωση είχε κερδίσει 3-0 στο «Αντώνης Παπαδόπουλος» και έχασε στον επαναληπτικό με 4-0!

Τέσσερα χρόνια μετά, στην Ανόρθωση θέλουν να κάνουν μια νέα αρχή, όμως, για να το πετύχουν, θα πρέπει να γίνει ο σοστός προγραμματισμός. Και για να μπορέσει να ανταγωνιστεί τις υπόλοιπες ομάδες που έχουν υψηλούς στόχους, θα πρέπει να ανελθεί αγωνιστικό επίπεδο. Γι' αυτό και οι Ανδρέας Παντελῆ - Ρόνι Λεβί, από την πρώτη στιγμή, έβαλαν στόχο, οι παίκτες που θα αποκτηθούν, να βοηθήσουν με την εμπειρία τους και τους υπολοίπους.

Ποδοσφαιριστές όπως οι Χαρούς (τερματοφύλακας), Σιλντεφελντ και Νιουγκλάο (κεντρικοί αμυντικοί), Μπανταλόφσκι (δεξίος οπισθοφύλακας), Παλάνκα (δεξίος επιθετικός) και Καμαρά (φωρ), μπορούν να βοηθήσουν, αφού διαθέτουν πλούσιο βιογραφικό.

Προσθέτει ποιότητα

Στη θέση του τερματοφύλακα έχει αποκτήθει ο Αριέλ Χαρούς, ο οποίος αποτελούσε από την αρχή τον διακαή πόθο του Ρόνι Λεβί. Ο Ισραηλινός τερματοφύλακας όλοι ευελπιστούν ότι, με την εμπειρία του, μπορεί να φέρει σταθερότητα κάτω από τα δοκάρια. Καθώς πλαισιώνεται από τους Παπαδόπουλο, Παναγιώτου και Δημητρίου, η θέση στον άσο μοιάζει να είναι πλήρης.

Στο κέντρο της άμυνας, η απόκτηση των Σιλντεφελντ και Νιουγκλάο φέρνει μεγάλη ποιότητα και εμπειρία, με τους δύο να αποτελούν το βασικό κεντρικό δίδυμο. Υπάρχουν βεβαίως και οι επιλογές των νεαρών αλλά υποσχόμενων Αρτουμάτ και Κορέα, που μπορούν να δώσουν λύσεις όταν χρειαστεί.

Στα άκρα της άμυνας, οι Μπανταλόφσκι και Κβέιτς (μέχρι την ώρα που η εφημερίδα παραδόθηκε στο τυπογραφείο, δεν είχε ανακοινωθεί, αλλά συμμετέχει κανονικά στις προπονήσεις) προσθέτουν νέα δυναμική. Το σίγουρο, πάντως, είναι ότι θα γίνουν και άλλες προσθήκες στα δύο άκρα της άμυνας.

Στο κέντρο (6άρι) υπάρχουν οι επιλογές

των Ζοάο Βίκτορ, Νικολάου και Χατζη-πασχάλη, ενώ παίκτης της Ανόρθωσης πρέπει να θεωρείται και ο νεαρός Ρώσος Μακάρφ (ισχύουν τα ίδια με την περίπτωση Κβέιτς). Λίγο πιο μπροστά, στη θέση 8, αγωνίζονται οι Σεΐχου, Οικονομίδης και Αριστοτέλους.

Στο δεξί άκρο της επίθεσης μπορούν να αγωνιστούν οι Παλάνγκα και Ματθαίου, στο αριστερό «φερό» οι Καρλίος και Φύτιος Κυριάκου, στην επίθεση οι Καμαρά και Άλβες και πίσω τους ο Ράγιος, ο οποίος, μέχρι στιγμής, αποτελεί τη μοναδική επιλογή.

* Η διοίκηση της Ανόρθωσης τα βρήκε σε όλα με τον Πορτογάλο μέσο Αντρέ Σάντος και αυτό που απομένει είναι να μείνει ελεύθερος από την Αρούκα για να ανακοινωθεί. Αυτά ήταν τα δεδομένα που ίσχυαν για το συγκεκριμένο θέμα μέχρι την ώρα που η εφημερίδα οδηγήθηκε στο τυπογραφείο.

Ανοικτό κεφάλαιο

Εάν κατά τη διάρκεια του βασικού σταδίου της προετοιμασίας διαπιστωθεί αδυναμία σε κάποια θέση και κριθεί αναγκαίο να γίνει κάποια νέα προσθήκη, πέραν των αναμενομένων, θα γίνει, ώστε η ομάδα να παρουσιάσει πλήρως με την έναρξη των εγχώριων υποχρεώσεων, για να μπορέσει να διεκδικήσει τους στόχους της.

ΑΝΟΡΘΩΣΗ /// ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΠΑΙΚΤΕΣ ΟΠΩΣ ΟΙ ΧΑΡΟΥΣ, ΣΙΛΝΤΕΦΕΛΝΤ, ΜΠΑΝΤΑΛΟΦΣΚΙ, ΠΑΛΑΝΚΑ ΚΑΙ ΚΑΜΑΡΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥΣ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΝΑ ΑΝΕΒΕΙ ΕΠΙΠΕΔΟ

Οι ξένοι «γυρολόγοι» των γηπέδων

ΕΡΕΥΝΑ ///
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ

ΠΑΙΚΤΕΣ ΠΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΕΤΗ ΤΟΥΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΜΑΣ ΦΟΡΕΣΑΝ ΤΗ ΦΑΝΕΛΑ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΚΑΙ ΑΝΩ

Ξένοι πάνε, ξένοι έρχονται. Οι αλλοδαποί παίκτες κυριαρχούν στο ποδόσφαιρό μας τα τελευταία χρόνια. Είναι πολλοί που περνούν απαρατήρητοι (χρονικά και αγωνιστικά), άλλοι που μένουν λίγο, αλλά αφήνουν το στίγμα τους, άλλοι που σιετριώνουν εδώ. Στην τελευταία κατηγορία, υπάρχει και μία υποκατηγορία. Οι ξένοι που μένουν χρόνια στη Κύπρο, αλλά αλλάζουν και πολλές ομάδες. Θα μπορούσαμε να τους αποκαλέσουμε "γυρολόγους" των κυπριακών γηπέδων. Οι Αλεξ Ντα Σίλβα, Εντμάρ, Παουλίνιο, Αουρέλιο και Μπακούρα είναι σήμερα τουλάχιστον οι εν ενεργεία στο νησί μας. Ούτε λίγο ούτε πολύ, σχεδόν δύο δεκάδες παίκτες έχουν αλλάξει από πέντε ομάδες και άνω. Δέκα εξ αυτών έχουν διαλέξει 6 ποδοσφαιρικούς σταθμούς. Ορισμένοι έκαναν μάλιστα και οπουδασία καριέρα. Αναφερόμαστε, πάντα, σε ομάδες, που αγωνίζονταν στην 1η κατηγορία.

Οι «εξάρηδες»

Ο Ντιομπρασίνοβιτς και ο Αντόρνο ξεχωρίζουν. Ο πρώτος με πέρασμα από Απόλλωνα, Διγενή, Ομόνοια, Ανόρθωση, Αλκή και Σαλαμίνα. Το ενδιαμέσο κομμάτι τους πρσίνους και στην «Κυρία» το πιο επιτυχημένο. Ο Αντόρνο ήρθε για ΕΝΠ και μετά πήγε στην ΑΕΚ. Καλές παρουσίες. Στον Απόλλωνα έκανε εξαιρετική παρουσία και μετά πήγε στην ΑΠΟΕΛ, όπου ξεπέρασε κάθε προσδοκία τη χρονιά '12-'13, αλλά ένας σοβαρός τραυματισμός τού έκοψε τη φόρα. Συνέχισε σε Ερμή και Σαλαμίνα. Έπαιξε πέρσι στη 2η κατηγορία και τον Οθέλλο, συνεχίζει στο ΘΟΪ, αλλά, είπαμε, μετράμε τις ομάδες της 1ης κατηγορίας. Ο Μπαγκούρα έκανε εξίσταθμούς. Ξεκίνησε ως φερέλντς στη Νέα Σαλαμίνα, πήρε μεταγραφή στην Ομόνοια και κάπου εκεί πήγε να χαθεί. Πήγε δανεικός στην Πάφο. Τελικά, μεταγράφηκε στην Απόλλωνα και εκεί απογειώθηκε. Ακολούθησε η παρουσία σε ΑΕΚ και Άρν. Ο Σεριζάο τρέλανε κόσμο την 1η χρονιά στη Δόξα και τα 24 του γκολ ήταν διαβατήριο για την ΑΕΛ. Στη συνέχεια πέρασε και από Αλκή, Ερμή, Εθνικό και Πάφο. Θα σισθούμε και στον υπερπολύτιμο Μαχράτζε με 14 χρονιές στην Κύπρο σε Άρν, Πάφο, ΑΕΛ, Απόλλωνα, Εθνικό και Ερμή. Ο Μίλαν Μπέλιτς, που είχε ως highlight την παρουσία του

στην Ανόρθωση, ο παλαιότερος όλων, Μλαντένοβιτς (πρώτος σταθμός ο ΑΠΟΠ προ εικοσαετίας και κορυφαίος ο Απόλλωνας), ο αθόρυβος Κάρλος Μάρκες και ο Δημήτρης Μάρης αγωνίστηκαν σε 6 ομάδες. Υπάρχει και μία άλλη ειδική περίπτωση: ο Πάσο Κόσια. Πρακτικά, αγωνίστηκε σε 5 ομάδες και στις δύο (Ανόρθωση, ΑΠΟΕΛ) εντυπώσιασε. Αγωνίστηκε ακόμη σε Άρν, Πέγεια και Ερμή. Ομως, πήρε μεταγραφή και έκανε κάποιες προπονήσεις και στην Ομόνοια. Οπότε, βασικά, φόρεσε έξι φανέλες.

Οι πεντάρηδες

Εδώ θα βρούμε και τεράσια και πολύ μεγάλα ονόματα. Όπως του Ρικάρντο Φερναντέζ με πέντε ομάδες. Θα μπορούσαμε να τον περάσουμε και στους «εξάρηδες», αφού έκανε έξι μεταγραφές, αλλά οι δύο ήταν στη Δόξα. ΑΠΟΕΛ, Ανόρθωση, ΑΕΛ και Ομόνοια οι τέσσερις άλλοι σταθμοί. Ο Βέσκο Μιχαήλοβιτς, με μεγάλη καριέρα, που ξεκίνησε με δυσκολίες στην ΑΠΟΕΛ, ανέβηκε σε ΕΝΠ, Ολυμπιακό και έβηξε σε Ανόρθωση και Ομόνοια. Σιεκόμαστε, επίσης, στον πολύ ικανό Ρόμικ Χατζιζηνριαν (Ολυμπιακός, ΑΠΟΕΛ, Ανόρθωση, Πέγεια, Πάφος), αλλά και στον Ζάσα Γιοβάνοβιτς, που είχε καλές χρονιές σε Ανόρθωση, ΑΠΟΕΛ, ΑΕΛ και έπαιξε επίσης σε ΑΕΚ και Πάφο. Ικανότατος σκόρερ, που ίσως αδικήθηκε, ήταν ο Βασκονοέλιος, που έπαιξε σε μικρές ομάδες, ενώ είχε και ένα εξάμηνο πέρασμα από την Ομόνοια. Στους παίκτες με 5 ομάδες στην Κύπρο είναι ένας ακόμη εξαιρετικός παίκτης. Τη δεκαετία του 90, ο Μπίμπαν Κιάνοφ εντυπώσιασε στην ΑΕΛ και στην Ομόνοια. Στη συνέχεια αγωνίστηκε σε ΑΕΚ, Εθνικό Άσσιας και Σαλαμίνα. Κιρί (πολλά χαρίσματα, αλλά αδικάσε τον εαυτό του), Αουρέλιο, Μπρούκς, Ντίκσον, Βαϊσάμιερ και Ενρίκε αγωνίστηκαν σε 5 ομάδες.

Οι «τεσσαρήδες»

Σε ότι αφορά τους παίκτες με παρουσία σε τέσσερις ομάδες, είναι μπλόκιο. Θα πρέπει, λοιπόν, να ξεχωρίσουμε κατάρχην ορισμένους. Που είναι οι Ντα Σίλβα, Πουροσιτίδης, Ζλόγκαρ, Καφού, Φρενι, Εντμάρ, Μιρνιάκοβιτς, Μπεσίροβιτς σε 1η γραμμή και οι Τοπαϊόβιτς, Πεικόφοκι, στη 2η. Οι υπόλοιποι: Ράνεμ, Τικίνιο, Τόνι Λόπεζ, Έκτορ και Ραούλ Γκονζάλες, Νάγκι, Σ. Γκρικαλαοβίτς, Χίντι, Λίμα, Σεμέδο, Παουλίνιο, Πεγκλές, Αρνάλ, Κόντε. Υπάρχουν και ορισμένοι που έπαιξαν σε τρεις ομάδες 1ης κατηγορίας και που είχαν επίσης και πέρασμα από τη 2η.

Μεγάλοι παίκτες με βίους παρόμοιους

Από του κορυφαίους παίκτες που πέρασαν από τα κυπριακά γήπεδα είναι ο Πανίκος Κρυστάλλης και ο Ανδρέας Χριστοδούλου Πάκκος (έμεινε γνωστός με το προσωνύμιό του). Πραγματικοί παικταράδες με βίους σχεδόν παράλληλους. Είχαν και οι δύο σπουδαίο ταλέντο. Έπαιξαν μεγάλη μπάλα, πήραν τίτλους, ήταν διεθνείς. Κοινό σημείο, ότι και οι δύο αγωνίστηκαν στους «αιώνιους» αντίπαλους της Πόλης. Ο ένας σε ΑΕΛ - Απόλλωνα και ο άλλος σε Ομόνοια-ΑΠΟΕΛ. Αμφότεροι έκαναν επίσης καριέρα στην Ελλάδα, σε ΑΕΚ και Παναθηναϊκό. Η παρουσία τους στο ελληνικό πρωτάθλημα ήταν επιτυχημένη και συνέβαλε στο να ανοίξει ο δρόμος και για άλλους Κύπριους παίκτες. Θα μπορούσαμε να γράψουμε σελίδες ολόκληρες για τον Κρυστάλλη και τον Πάκκο, που έκαναν θραύση σε δύσκολα χρόνια του κυπριακού ποδοσφαίρου, στα ξερά γήπεδα και σε ερασιτεχνικό επίπεδο. Αλλά, θα σταθούμε στα πιο αξιοσημείωτα.

Ο Κρυστάλλης

Από τους κορυφαίους παίκτες όλων των εποχών, με αξιοζήλευτη καριέρα, αλλά και ένας σπουδαίος άνθρωπος. Ταχύς, δυνατός, δημιουργικός και με έφεση στο γκολ. Ικανός και στον αέρα, σκόραρε πολλές φορές με κεφαλές. Ο Κρυστάλλης έκανε καριέρα σε τρεις ομάδες και κέρδισε 5 τίτλους. Ξεκίνησε την πορεία του από την ΑΕΛ και στα 16 του φόρεσε τη φανέλα της 1η ομάδας. Σύντομα έγινε βασικός, έπαιξε τέσσερα χρόνια ('54-'57) και κέρδισε δύο πρωταθλήματα (1955, 1956). Η διάσπαση και η ίδρυση του Απόλλωνα, τον έφερε, όπως και άλλους σημαντικούς παίκτες, στην «μπλε πλευρά». Φόρεσε τέσσερα χρόνια τη φανέλα του Απόλλωνα ('57-'61), τον βοήθησε να γίνει υπολογίσιμη δύναμη και μετά πήρε μεταγραφή για την ΑΕΚ Αθηνών. Στέφτηκε και εκεί μία φορά πρωταθλήτης ('62-'63), έμεινε τρία χρόνια και κατέγραψε σπουδαία παρουσία. Επιστρέφει το 1964 στην Κύπρο και στον Απόλλωνα και βοηθά τα

μέγιστα στην κατάκτηση δύο απανωτών κυπέλλων (1966, 1967). Το 1970 αποχωρεί από τον Απόλλωνα και επιστρέφει για μία τετραετία στην ΑΕΛ, όπου μάλιστα για δύο χρονιές εκτελεί χρέη παίκτη και προπονητή. Ο Κρυστάλλης αναδείχτηκε πρώτος σκόρερ του πρωταθλήματος, την περίοδο '60-'61 (με τη φανέλα του Απόλλωνα), σημειώνοντας 26 γκολ (τεράσιο νούμερο για την εποχή). Αγωνίστηκε 19 φορές στην Εθνική Κύπρου και πέτυχε δύο τέρματα. Εδώ είναι η διαφορά του από τον Πάκκο, έπαιξε πολλά χρόνια, σχεδόν εικοσαετία.

ΡΕΤΡΟ ///
ΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΠΑΚΟΣ ΚΑΙ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ ΚΑΤΕΓΡΑΨΑΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΨΑΝ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Ο Πάκκος

Αυθεντικό και σπουδαίο ταλέντο, ο Ανδρέας Χριστοδούλου, γνωστότερος ως Πάκκος. Δεν είναι λίγοι που ακόμη και σήμερα τον θεωρούν ως τον κορυφαίο από πλευράς κατάρτησης ποδοσφαιριστή όλων των εποχών. Είχε καταπληκτική τεχνική, εμπνεύσεις, ήταν ηγετική φυσιογνωμία και ξεσήκωνε την εξέδρα. Έγραψε ιστορία με τις εμφανίσεις του, αλλά και με την παρουσία του στους δύο αιώνιους της Λευκωσίας, την Ομόνοια και τον ΑΠΟΕΛ. Ξεκίνησε να αγωνίζεται στον ΕΑΣ Αγίου Δομετί-

ου και μόλις στα 15 του μεταπήδησε στην Ομόνοια. Ξεχώρισε αμέσως, έγινε σύντομα βασικός και στο διάστημα 1958-1964 ήταν ο ηγέτης της ομάδας και η βασική κολόνα για την κατάκτηση του 1ου τίτλου το 1961. Τρία χρόνια μετά, πήρε μεταγραφή για τον Παναθηναϊκό. Δίπλα στους Δομάζο, Καμάρα, Λουκανίδη, πανηγύρισε το πρωτάθλημα του 1965. Έμεινε άλλη μία χρονιά και αποφάσισε να επιστρέψει. Η επιστροφή του, όμως, ήταν για λογαριασμό του ΑΠΟΕΛ, την ώρα που τον διεκδικούσε και η Ομόνοια, αλλά και άλλες ομάδες. Ο Πάκκος τιμωρήθηκε με διετή

αποκλεισμό (οι περίεργοι κανονισμοί της εποχής), ο ΑΠΟΕΛ έκανε προσφυγή, κέρδισε, και, στο τέλος της χρονιάς '66-'67, φόρεσε τα «γαλαζοκίτρινα». Στον 1ο του αγώνα απέναντι στην Ομόνοια, την περίοδο '68-'69, το κλίμα ήταν λογικά τεταμένο εναντίον του. Έκλεισε 'ι' αυτά και αγωνίστηκε. Αν και αδιάφορος βαθμολογικά, ο ΑΠΟΕΛ κέρδισε με 6-2, είναι η πιο μεγάλη του νίκη σε ντέρμπι αιώνιων. Το 1969, αφού κέρδισε δύο κύπελλα με την ομάδα της Λευκωσίας, κρέμασε τα παπούτσια. Ήταν μόλις 27 ετών! Αγωνίστηκε 9 φορές με την Εθνική και σκόραρε μία φορά.

Οι προπονητές που σημάδεψαν την ιστορία της

ΑΕΚ /// ΜΟΥΣΚΑΛΗΣ, ΚΑΑΝΕΝ ΚΑΙ ΚΡΙΣΤΙΑΝΣΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΙΟΠΤΗ ΘΕΣΗ ΣΤΗΝ 23ΧΡΟΝΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΛΑΡΝΑΚΕΩΝ. Ο ΜΠΕΝ ΣΙΜΟΝ ΑΦΗΣΕ ΕΞΑΙΡΕΤΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ, Ο ΙΔΙΑΚΕΘ ΦΙΛΟΔΟΞΕΙ ΝΑ ΜΠΕΙ ΣΤΟ ΚΛΑΜΠ ΤΩΝ "ΕΚΛΕΚΤΩΝ"

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

Συμπληρώνει φέτος 23 χρόνια ζωής από την μέρα ίδρυσής της 18 Ιουλίου 1994. Στην 24χρονη ιστορία της η ΑΕΚ έχει κατακτήσει μόλις ένα τρόπαιο και συγκεκριμένα ένα κύπελλο το 2004, έφτασε άλλες δύο φορές σε τελικό το 1996 και το 2004, ενώ 3 φορές κατέκτησε την 2η θέση στο πρωτάθλημα (2015, 2016 και 2017). Τα τελευταία χρόνια είναι μόνιμα πρωταγωνίστρια, φτάνει μέχρι την πηγή, όμως δεν μπορεί κατακτήσει κάποιο τίτλο και ευελπιστεί πως θα το πετύχει τη φετινή χρονιά. Σ' αυτή την 23χρονη πορεία της πέρασαν από τον πάγκο της 22 προπονητές, με κάποιους εξ αυτών να αφήνουν τη σφραγίδα τους στην ιστορία του λαρνακιάκου σωματίου. Συνολικά 22 προπονητές από 7 διαφορετικές χώρες, με τους περισσότερους να προέρχονται από την Κύπρο,

αφού 10 διαφορετικοί τεχνικοί βρέθηκαν στον πάγκο της ομάδας. Τρεις ήταν Ελλαδίτες, δύο από τη Σερβία, Ισραήλ, Ολλανδία και ένας από Δανία και Ισπανία. Από τους 22 τεχνικούς μόνον ο Ανδρέας Μουσκάλης έκανε δύο θητείες στους κίτρινοπράσινους, ενώ ήταν μέσα στους ελάχιστους που σημάδεψαν την ιστορία του συλλόγου.

Ο μακροβιότερος

Τη μακροβιότερη θητεία στον πάγκο της ΑΕΚ την έχει με διαφορά ο Ανδρέας Μουσκάλης. Έμεινε στον πάγκο της ομάδας για 3 χρόνια από τη χρονιά ίδρυσής της το 1994 μέχρι το 1997, όταν τον διαδέχθηκε ο Σιαύρος Παπαδόπουλος. Ο Κύπριος τεχνικός έζησε μεγάλες στιγμές στην ομάδα της Λάρνακας, γράφοντας με χρυσά γράμματα το όνομά του στην ιστορία του συλλόγου. Την πρώτη του σεζόν την κράτησε στη μεγάλη κατηγορία τερματίζοντας στην 9η θέση, ενώ την επόμενη χρονιά 1995-96 έκανε εξαιρετική πορεία, τερματίζοντας στην 4η θέση, ενώ ήταν φιναλίστ Κυπέλλου. Παράλληλα, ήταν ο προπονητής που την οδήγησε για

πρώτη φορά στα ευρωπαϊκά σαλόνια και συγκεκριμένα στο Κύπελλο UEFA το 1996. Ήταν επίσης παρών στο 1ο ευρωπαϊκό της παιχνίδι με την Kotayk Abovian Αρμενίας, την οποία και απέκλεισε με μια νίκη 5-0 και μια ήττα 1-0, προτού βρεθεί στον δρόμο της ΑΕΚ η Μπαρσελόνα. Απέσπασε ιστορική ισοπαλία 0-0 απέναντι στους Καταλανούς, παρά το 2-0 που έχασε στη Βαρκελώνη. Αποχώρησε από την ΑΕΚ το 1997, με τον Σιαύρο Παπαδόπουλο να τον διαδέχεται. Επέστρεψε, όμως, τον Δεκέμβριο του 2003 στην ΑΕΚ, οδηγώντας την στην κατάκτηση του Κυπέλλου, κερδίζοντας την ΑΕΛ στον τελικό με 2-1 και στην Ευρώπη για 2η φορά. Ο Μουσκάλης παρέμεινε στον πάγκο μέχρι τον Νοέμβριο του 2004.

Ιστορική στιγμή με Κάανεν

Δύο χρόνια μετά τον υποβιβασμό της η ΑΕΚ όχι μόνον επέστρεψε στη μεγάλη κατηγορία, αλλά πανηγύρισε και έξοδο στην Ευρώπη. Και έρχεται ο 2ος τεχνικός-ορόσημο στην ΑΕΚ. Με τον Τον Κάανεν στο τιμόνι της τεχνικής ηγεσίας, οι κίτρινοπράσινοι τερμάτισαν στην 4η θέση, εξασφάλισαν την έξοδο τους στο Γουρούπα Λιγκ, με τον Ολλανδό να την οδηγεί για πρώτη

φορά στην ιστορία της στους ομίλους της διοργάνωσης. Παράλληλα, έγινε η 1η κυπριακή ομάδα που προκρίθηκε σε όμιλο της 2ης σε τάξη διοργάνωσης. Φλορίανα, Μλάνια Μπόλελοβ και Ρόζενμποργκ οι αντίπαλοι στα προκριματικά, με την ΑΕΚ να παίρνει πανηγυρική πρόκριση στους ομίλους της διοργάνωσης και τον Κάανεν να γράφει το όνομά του με χρυσά γράμματα στην ιστορία της ομάδας. Τα αρνητικά αποτελέσματα έφεραν, όμως, τον Ολλανδό εκτός ομάδας τον Νοέμβριο του 2011, με τον συμπατριώτη του Λέον Βλέμινγκς να τον διαδέχεται. Σημαντική η παρουσία, σύντομη, αλλά με σφραγίδα αυτή του Ραν Μπεν Σιμόν τη χρονιά '12-'13, με το καταπληκτικό ξεκίνημα και τη γενικά καλή πορεία. Στο ισακ, η ομάδα έμεινε εκτός Ευρώπης, κέρδισε, όμως, σεβασμό και μπόλικο χειροκρότημα.

Την έκανε πρωταγωνίστρια

Ο προπονητής, ωστόσο, που την έκανε πρωταγωνίστρια και την οδήγησε σε πορείες πρω-

ταθλητισμού, ήταν ο Τόμας Κρίστιανσεν. Ο άγνωστος, τότε, Δανός τεχνικός ήρθε στην ΑΕΚ έπειτα από σχετική εισήγηση του Τοάβι Ρόκα και στα δύο χρόνια του στην ομάδα τη μεταμόρφωσε από... ασχημότητα σε κύκνο. Ελκυστικό ποδόσφαιρο και από την 8η θέση της περιόδου 2013-14 την ανέβασε στη 2η θέση, την οποία διατήρησε στα δύο χρόνια που βρέθηκε στον πάγκο της ομάδας. Και τα δύο χρόνια έχασε τον τίτλο στις λεπτομέρειες.

Ισπανική συνέχεια

Το έργο Κρίστιανσεν φαίνεται πως συνεχίζει με τεράστια επιτυχία ο Ιμάνολ Ιδιάκεθ. Ο Ισπανός τεχνικός τη διατήρησε πέρισι στη 2η θέση, χάνοντας και αυτός τον τίτλο στις λεπτομέρειες, και ευελπιστεί πως φέτος και έπειτα από 14 χρόνια θα οδηγήσει την ΑΕΚ σε κάποιον τίτλο και θα μπει στο κλαμπ των τεχνικών που σημάδεψαν την ιστορία της ομάδας.

Ο Μάριος, ο Ανδρέας και τα άλλα παιδιά

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ

Μια σημαντική διαφορά φέτος στην ΑΕΛ σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια είναι η ενεργή παρουσία και η συμμετοχή των Κύπριων ποδοσφαιριστών. Ο Μπρούνο Μπαλιαζάρ δείχνει διάθεση να εμπιστευτεί το ντόπιο υλικό της ομάδας όχι με λόγια, αλλά με πράξεις.

Ήδη, στα πρώτα επίσημα παιχνίδια, οι Αβραάμ, Νικολάου, Κυριάκου, Ηλία αγωνίστηκαν ως βασικοί, ενώ οι Αντρέας Κυριάκου, Μαύρου και Γερολέμου έπαιξαν ως αλλαγές. Με υπόδειξη του Πορτογάλου τεχνικού αποκτήθηκε και ο Γουίλερ, ενώ αποφάσισε να εμπιστευτεί για τις θέσεις των αναπληρωματικών τερματοφυλάκων τους νεαρούς από τις ακαδημίες της ομάδας από το να φέρει έναν ξένο ή κοινοτικό αμφιβόλου αξίας. Επίσης, πίσω από τον Βοζνίνα, στο τέρμα για πρώτη φορά θα είναι οι Γεωργίου και Κεραυνός. Ξανά στο παρελθόν στην ΑΕΛ εμπιστεύτηκαν τη θέση του αναπληρωματικού σε Κύπριο,

όμως ήταν έμπειρος (Στυλιανού, Κωνσταντίνου, Καϊρίνος, Κίττος).

Μάριος Νικολάου και Χάρης Κυριάκου αποτελούν δύο πολύ σταθερές αξίες, που δίνουν στον κ. Μπαλιαζάρ τη σιγουριά ότι, αν τους χρειαστεί η ομάδα, δεν θα χάσει από την ποιότητα και την ομοιογένειά της. Ο αρχηγός επέστρεψε το καλοκαίρι του 2016 και πέρισι έδωσε πολλές λύσεις, ενώ φέτος ξεκίνησε βασικός στα παιχνίδια της Ευρώπης, ενώ ο πρώην αρχηγός της Ομόνοιας προσφέρει στον προπονητή του το ιδανικό back up του Αϊρόσα. Και οι δύο αναμένεται να πάρουν σημαντικό χρόνο συμμετοχής μέσα στη χρονιά.

Επίσης, ο κ. Μπαλιαζάρ αποφάσισε να δώσει ευκαιρίες και στους επιθετικούς Μάριο Ηλία και Γιάννη Μαύρου. Γι' αυτό, άλλωστε, η ΑΕΛ δεν απέκτησε για την ώρα άλλον καθαρόαιμο επιθετικό και έμεινε με τον Αρουμαπαρένα. Η αλήθεια είναι πως ο Μαύρου πήρε ευκαιρίες και πέρισι, όταν η ΑΕΛ στερήθηκε τον Βάσκο για μεγάλο διάστημα, λόγω της τιμωρίας του για τη γνωστή υπόθεση Ψευδιόσι. Ως επιβράβευση, ήταν η επέκταση του συμβολαίου του για άλλα τρία χρόνια. Τον πρώην επιθετικό του Εθνικού ο Πορτογάλος τεχνικός τον πιστεύει πάρα πολύ και είναι δεδομένο ότι θα γράψει πολλά αγωνιστικά λεπτά τη φετινή περίοδο. Τα δύο τέρματα που σημείωσε στον αγώνα με τη Σεντ Τζόσεφ θα του δώσουν την απαραίτητη ψυχολογική ένεση, αλλά και την τόνωση της αυτοπεποίθησης για τη συνέχεια.

Ο Αντρέας Κυριάκου είναι αλήθεια ότι, στη σειρά των στόπερ, είναι πίσω, αφού μπροστά του έχει τους Τζούνιορ, Τεξέιρα, Λαφράνς και Μιρέα, άρα ο χρόνος του θα είναι περιορισμένος. Όμως, αυτήν τη στιγμή είναι 3ος στη σειρά, αφού ο Τζούνιορ εξακολουθεί να είναι στην Πορτογαλία συνεχίζοντας την αποθεραπεία του στο γόνατο, ενώ ο Τεξέιρα δεν έχει δηλωθεί στην Ευρώπη, λόγω της διαφοράς που έχει με την πρώην ομάδα του, τη Λεϊόσες. Κόντρα στη Σεντ Τζόσεφ όχι μόνον αγωνίστηκε, αλλά σκόραρε μάλιστα. Τη δεκάδα των Κύπριων συμπληρώνει ο Γιάννης Γερολέμου. Ο ποιοτικός έπαιξε πέρισι προς το τέλος του πρωταθλήματος, σημειώνοντας, μάλιστα, και το πρώτο του γκολ στη μεγάλη ομάδα της ΑΕΛ, ενώ πήρε χρόνο και στον επαναληπτικό με τη Σεντ Τζόσεφ. Παρά το νεαρόν της ηλικίας του (27 Ιανουαρίου συμπληρώνει τα 17 χρόνια), ο προπονητής του πιστεύει στο ταλέντο του και είναι πιθανόν μέσα στη χρονιά να του δώσει ευκαιρίες, τις οποίες σκοπεύει να εκμεταλλευτεί.

ΑΕΛ // ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΠΑΙΚΤΩΝ ΣΤΗ ΦΕΤΙΝΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Οι αδυναμίες, η πίεση και το καμπανάκι

ΑΠΟΕΛ ///
ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΚΑΚΑ ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ, ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΟΥΣ ΟΙ ΓΑΛΛΟΚΙΤΡΙΝΟΙ ΕΔΩΣΑΝ ΔΙΑΚΙΩΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ ΝΑ ΕΛΠΙΖΕΙ ΣΤΟ «ΘΑΥΜΑ». ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ, ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ «ΚΑΘΑΡΙΣΟΥΝ» ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΡΟΚΡΙΣΗ

εν είναι υπερβολή να πούμε ότι στον ΑΠΟΕΛ η προσοχή έχει στραφεί εξ ολοκλήρου στον επαναληπτικό αγώνα της ερχόμενης Τετάρτης στο Λουξεμβούργο με την Νιούντελαντς. Μπορεί οι πρωταθλητές μας να εξασφάλισαν το προβάδισμα (1-0), ωστόσο η πρόκριση θα κριθεί το βράδυ της Τετάρτης, κάτι που ήταν ο στόχος των Λουξεμβουργιανών. Είναι αυτονόητο ότι η πίεση που υπάρχει, με το «καλημέρα», είναι αρκετά μεγάλη, και αυτό, λόγω, κυρίως, της εικόνας που παρουσίασε η ομάδα στον αγώνα στο ΓΣΠ. Ουσιαστικά, ο ΑΠΟΕΛ έδειξε αρκετές αδυναμίες, με κυριότερη το ότι δεν υπήρχε συνοχή στις γραμμές του. Οι παίκτες του Μάρκο Μπένιν δεν μπορούσαν να κρατήσουν μπάλα και να τη μεταφέρουν με τον σωστό τρόπο μπροστά. Γι' αυτό και ελάχιστες φορές έφτασε στον Ντε Καμάργκο και αργότερα στον Ποτέ. Η αμυντική γραμμή έμπασε από παντού και οι γαλαζοκίτρινοι νιώθουν τυχεροί που ο Τούρπελ δεν βρέθηκε σε καλή ημέρα. Γενικότερα, η ομάδα παράει, ειδικά στο πρώτο 20λεπτο, και δικαίως ο κόσμος άρχισε να αντιδρά.

Ευτυχώς, δηλαδή, που το σουτ του Ορ (22'), το οποίο τράναζε το οριζόντιο δοκάρι, λειτουργήσε ως εφελκυστήρας για τους πρωταθλητές να «ζυγνήσουν». Κράτησαν περισσότερο μπάλα και γενικότερα λειτουργήσαν περισσότερο ως ομάδα. Ο Αυστραλός ακραίος επιθετικός ήταν ό,τι καλύτερο είχε η παρουσία του στη μία ώρα που αγωνίστηκε άφησε πολλές υποσχέσεις για το μέλλον. Τελικά, ήρθε το πολυπόθητο γκολ από τον Μπερτόλιο στο 71', το οποίο δίνει μικρό μεν, αλλά σημαντικό προβάδισμα για την ομάδα του κ. Μπένιν, ενόψει του επαναληπτικού.

Ανσυχία

Από το παιχνίδι της Τετάρτης ένα είναι το σίγουρο. Ότι η παρουσία της ομάδας λει-

τούργησε σαν καμπανάκι για όλους στον Αρχάγγελο. Εμφάνιση παρόμοια με αυτή στον πρώτο επίσημο αγώνα της χρονιάς, κυριολεκτικά απαγορεύεται να υπάρξει ξανά. Δεν είναι δυνατόν, μια ομάδα με προϋπολογισμό πολλαπλάσιο από αυτόν της ομάδας από το Λουξεμβούργο και με τις εμπειρίες που κουβαλά, να βάζει στον εαυτό της, με το «καλημέρα» της χρονιάς, δύσκολα.

Ο Ολλανδός τεχνικός, πλέον, έχει αντιληφθεί τι πάει να πει ΑΠΟΕΛ και πόσο δύσκολο είναι να βρικόκεται στον πάγκο αυτής της ομάδας. Έχει πάρει μια πρώτη γεύση από το τι εστί πίεση, αλλά και τις απαιτήσεις που υπάρχουν απ' όλους. Από τη διοίκηση μέχρι τον κόσμο.

Το σημαντικότερο, όμως, έχει αντιληφθεί το τι πρέπει να αλλάξει, ώστε η ομάδα του να παρουσιαστεί με εντελώς διαφορετικό πρόσωπο. Γιατί, στον αγώνα της ερχόμενης Τετάρτης, ο ΑΠΟΕΛ επιβάλλεται να μπει από την αρχή δυνατά, να επιβάλει τον ρυθμό του και να δείξει με το «καλημέρα» την ανωτερότητά του. Ουσιαστικά, πρέπει να αποδείξει ότι δικαίως έχει την ευκαιρία του φαβορί.

Με αλλαγές

Λογικά, ο Ολλανδός τεχνικός θα προβεί σε αλλαγές σε σχέση με τον αγώνα της περασμένης Τετάρτης. Εάν η ετοιμότητα του Καρλάο αξιολογηθεί θετικά, δεν αποκλείεται να τον δούμε στο αρχικό σχήμα, δίπλα στον Μερκί στο κέντρο της άμυνας. Η εμφάνιση του Βάντερ στο μισάωρο που αγωνίστηκε κρίνεται αρκετά θετικά και ίσως τον δούμε στο αρχικό σχήμα αντί του Εμπεσίλιο, ενώ ο Ορ, που άφησε άριστες εντυπώσεις στο ντεμπούτο του, θα βρεθεί στο άλλο άκρο της επίθεσης.

Αλλαγές αναμένονται και στη μεσοία γραμμή, και δεν αποκλείεται θέση στο αρχικό σχήμα να πάρει ο Φαρίας, που στον αγώνα της περασμένης Τετάρτης έμεινε στον πάγκο.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ 2017/18

ΠΑΡΕ ΘΕΣΗ!

**ΓΡΑΦΟΥΜΕ
ΙΣΤΟΡΙΑ**

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΟ
22 49 49 97
www.apoelfc.com.cy

